

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3-ej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miesięczna na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość sędziowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklama w całości wolne od opłaty pocztowej.

Nr 184.

Sobota 10. Sierpnia 1867.

Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego z d. S. 13., 19., 22., 30. i 31. lipca 1867.

C. k. Prezydium Namiestnictwa udziela Wydziałowi krajowemu kilkanaście telegramów od c. k. naczelników powiatowych, donoszących po krótko o szkodach wyrządzonych wylewami rzek w powiatach: Przemyskim, Jarosławskim, Sanockim, Jasielskim, Sandoeckim, Brzeskim, Ropczyckim, Rzeszowskim, Łancuckim i Stryjskim, z wezwaniem o przyczynienie się do ulżenia nędzy powodzią dotkniętych mieszkańców datkiem z funduszu krajowego. Na to wezwanie odpowiedział Wydział krajowy, że wys. Sejm nie przyzwolił w budżecie krajowym na rok 1867 żadnej dotacyi na udzielenie wsparcia ludności, klęskami elementarnymi dotkniętej; zaczętem na cel podobny mogła by tylko służyć suma 30.000 złr. oddana do dyspozycyi Wydziału kraj. na nieprzewidziane wypadki. Z dotacyi tej poczyniono już niektóre wydatki, a i pozostającej reszty nie możnaby użyć w całości na zapomóg dla powodzią nawiedzonych, w obawie, iż w roku bieżącym mogą się zdarzyć inne jeszcze wypadki, w których w tej dotacyi szukać będzie musiał Wydział krajowy środków zaradczych, a nadto w roku bieżącym, więcej niż kiedykolwiek, wypadnie w każdej pojedynczej rubryce budżetu wprowadzać oszczędności, gdyż klęski, jakie kraj w tym roku nawidziły, niedopuszczają nadziei należytych wpływów do dochodów funduszu krajowego.

W obec takich okoliczności postanowił Wydział krajowy tylko na pierwszą doraźną pomoc udzielić wsparcia, dla ludności tych powiatów, z których podówczas wiadomości o potrzebie doraźnego wsparcia otrzymał.

Gdy wszakże, jakkolwiek z niedokładnych doniesień o rozmiarach powodzi, wnioskować należało, iż znaczna część ludności w zachodniej Galicyi narazą będzie na wielki niedostatek, zwrócono uwagę prezydium Namiestnictwa, iż prócz pomocy doraźnej potrzebna będzie znaczna pomoc na przyszłość, że jednak podobnemu zadaniu poddać kraj nie byłby w stanie, zwłaszcza, iż przy tylu klęskach elementarnych tylko bardzo lichych zbiorów spodziewać się można, i w obec na kraju już ciążyących znacznych długów, jak długu ialemitacyjnego i pożyczki krajowej z r. 1866. — Wykazawszy konieczność udzielenia subwencji ze skarbu państwa przedstawił Wydział krajowy, iż subwencya taka w formie oprocentowanej pożyczki, jak tego doświadczenie uczy, nie byłaby odpowiednio celowi.

Na pierwszym rzędzie postawił tedy Wydział krajowy niesienie pomocy ludności powodzią dotkniętej podaniem sposobności do zarobku przez wykonanie robót publicznych, a w szczególności przez bezwzględne przeprowadzenie regulacyi rzek, w okolicach powodzią nawiedzonych na koszt skarbu państwa, w zaniebdaniu bowiem wykonania takowych, leży w znacznej części przyczyna, iż szkody powodzią wyrządzone tak wielkich przybrały rozmiarów. Do kierowania robotami proponowano sposób więcej praktyczny, t. j. komitety, złożone z ludzi, mających w budowach wodnych praktyczne doświadczenie, zamieszkałych w okolicach nadbrzeżnych. W celu podania sposobności zarobku, wezwano c. k. prezydium Namiestnictwa, ażeby wpłynęło na spieszne rozpoczęcie budowy kolei lwowsko-brodzkiej.

Na doraźne wsparcia powodzią dotkniętych udzielono z funduszu krajowego na powiaty: Przemyski kwotę 2000 złr., Jasielski 2000 złr., Jarosławski 1500 złr., Tarnobrzesci 1500 złr., Tarnowski 1000 złr., Rzeszowski 1000 złr., Łancucki 500 złr., Sanocki 500 złr. razem 10.000 złr.

Z funduszu datków dobroczynnych udzielono: gminom: Brzesko 200 złr., Ropczyce 200 złr., Słomne powiatu Brzozowskiego 200 złr., Saska powiatu Drohobyckiego 100 złr., dla mieszkańców przedmieść

Przemysła 300 złr. dla włościan w Łączkach i Woli Postołowej na odbudowanie zabranych budynków mieszkalnych 40 złr., dla włościan z Połehowy na cel podobny 100 złr. razem 1340 złr.

Z funduszu krajowego przeznaczono także zaliczki na restauracyę uszkodzonych dróg krajowych, mianowicie na drogę Sanocko-Rzeszowską 1000 złr., Sanocko-Przemyską 3000 złr., na budowę mostu w Jarosławiu 6000 złr. razem 10.000 złr.

Prezydium zawiadomiło, iż na doraźną potrzebę asygnowało z skarbu państwa dla powiatów: Przemyskiego 1500 złr., Jarosławskiego 1000 złr., Jasielskiego 500 złr., Brzeskiego 500 złr., Łancuckiego 1000 złr., Tarnobrzesciego 500 złr., Pilziańskiego 500 złr., Mieleckiego 500 złr. razem 6500 złr.

Wezwano c. k. prezydium Namiestnictwa, o poczynienie stosownych kroków do obdzielenia powiatów powodzią dotkniętych odpowiednią ilością soli dla ludzi i bydła, częścią bezpłatnie, częścią po cenach niższych, w skutek czego c. k. ministerium skarbu zaasygnowało już 1600 cetnarów soli w Wieliczce do rozrządzenia przez prezydium c. k. Namiestnictwa.

W skutek spostrzeżeń, iż grobla kolei żelaznej Karola Ludwika dla braku odpowiednich przepustów znacznie utrudniła odpływ wód i przyczyniła się do wysokości szkód wyrządzonych, poczyniono wnioski do c. k. Namiestnictwa, ażeby komisya techniczna bezzwłocznie delegowana była, któraby za współdziałaniem stron interesowanych zajęła się zbadaniem stanu rzeczy, i ażeby wykonanie środków zaradczych, jakie wskaże rzeczona komisya, bezzwłocznie zarządzeniem zostało. Odnosnie do tego wezwania otrzymano odpowiedź c. k. Namiestnictwa, iż wezwało już radę zawiadowczą kolei rzeczonej, aby jak najspieszniej, poczyniła potrzebne przekopy w grobli, wskazane już przez techników rządowych.

Prezydium zawiadamia, iż c. k. ministerium zezwoliło na zbieranie składek na powodzią dotkniętych w krajach niewęgierskich, i że względem rozpisania składek w krajach węgierskich udano się do J. Ex. kancelarza państwa barona Beusta.

C. k. ministerium skarbu wysłało komisarza swego c. k. radcę nadwornego p. Mündel, z nadzwyczajnem pełnomocnictwem, z powodu wylewów rzek w Galicyi, i wezwało c. k. Namiestnictwo i Wydział krajowy do wyboru delegatów do ministerialnej komisji. Jakkolwiek ministerium nie oznajmiło bliżej celu wysłania ministerialnej komisji, wybrał Wydział krajowy delegatem swoim JW. Władysława hr. Badeniego. C. k. Prezydium Namiestnictwa wysłało ze swej strony c. k. radcę Namiestnictwa pana Mravinesica.

Wedle doniesienia delegata, zeszła się komisya w Bochni. Zadaniem komisji jest, objeżdżać powodzią dotknięte powiaty i udzielać zapomogi pieniężnej w granicach na ten cel przeznaczonej przez ministerium sumy 250.000 złr. w. a. Kwota na pojedynczy powiat przypadająca ma być ustanowiona na podstawie przeprowadzić się mających likwidacyi z porozumieniem z komitetem powiatowym. W skład komitetu mają wejść: C. k. naczelnik powiatu, delegat Wydziału krajowego, przełożony gminy i jeden z radnych miasta powiatowego, tudzież 5 do 7 członków z duchowieństwa, większych i mniejszych posiadaczy, którzy przez naczelnika powiatu w porozumieniu z delegatem Wydziału powołani być mają. Komisya rozpoczęła swą czynność w dawnym obwodzie Rzeszowskim i uda się następnie w byłe obwody: Przemyski, Samborski, Stryjski, Sanocki, Sandoeki a w końcu Tarnowski.

W skutek odezwy komitetu Towarzystwa rolniczego krakowskiego wstawiono się u Prezydium Namiestnictwa, o przyzwolenie zbierania składek za staraniem korespondentów Towarzystwa i przyjęto gotowość komitetu do współdziałania w zbadaniu przyczyn klęsk podobnych i środków do zapobieżenia takowym w przyszłości.

Przyzwolono na pobieranie dodatków do podatków bezpośrednich na cele gminne mianowicie: w gminie Lipnik 14%, gminie Olesko 21%, gminom Rożniatów i Żurawno po 25%; zaś gminie Tłuste 40%, do podatków bezpośrednich.

Uchwale Rady gminnej w Krzywem, nakładającej opłatę na cele gminy, według ilości domostw, odmówiono zatwierdzenia.

Przyzwolono na sprzedaż 6 morgów pastwiska gminnego w Babicach.

Zatwierdzono akt względem zmiany granic między gminami Bolechów a Wieś Wołoska.

Zażalenie gminy Wojniłów, przeciw zakazowi wydanemu przez urząd powiatowy wykonania uchwały rady gminnej, względem pobierania 2% dodatku do należytości przeniesienia własności nieruchomości zwrócono bez skutku.

Uchwale rady gminnej w Uściu, względem sprzedaży dwóch obligacyi gminnych w celu wymalowania cerkwi — odmówiono zatwierdzenia.

Zniesiono uchwałę rady w Uszkowicach, którą zasądono jedną stronę za ubliżenie zwierzchności gminnej, na karę pieniężną jako przekraczającą zakres działania gminy.

Z tegoż samego powodu zniesiono wyrok rady gminnej w Jaszczurowej, wydany w sprawie majątkowej i uchwałę rady gminnej w Wojniłowie, nakładającej karę pieniężną w sprawie policyi budowniczej.

Zawiadomiono szpitale we Lwowie i Krakowie, że nowe normy ordynacyjne wehodzią w życie z dn. 1. sierpnia b. r.

Posadę prymaryusza w oddziale obłąkanych głównego szpitalu we Lwowie nadano prowizorycznie Drowi Chądzyńskiemu, sekundaryuszem przy tymże oddziale mianowano Dra. Wernera.

Do komisji w celu zbadania stosowności realności na Kulparkowie na zakład domu obłąkanych, wezwano Dra. Marescha, prymaryusza wiedeńskiego Zakładu obłąkanych.

Postanowiono połączyć posadę przełożonego dozorców chorych w głównym szpitalu Lwowskim, z posadą dozorców domu.

Wygotowano propozycyę do Najjaśniejszego Pana w celu obsadzenia opróżnionych galicyjskich miejsc funduszowych w zakładach wojskowych.

Przedłożono propozycyę Najjaśniejszemu Panu do zamianowania WW. Dra. Antoniego Małeckiego i Zygmunta Sawczyńskiego członkami rady szkolnej. Z grona Wydziału krajowego obrano członkiem rady szkolnej Wgo Oktawa Pietruskiego.

Wgo Konstantego Rojowskiego mianowano inspektorem Bełzecko-Jarosławskiej drogi krajowej.

Komisya izby deputowanych Rady państwa do ustawy karnej na posiedzeniu w d. 6. b. m. debatowała nad §§. 104, 105 i 106 projektu rządowego.

Przy §. 104, który mówi o bezkarności z powodu dobrowolnego odstąpienia od zamiaru zdrady głównej, Dr. Leonardy proponował, aby zamiast słów „przed odkryciem przez zwierzchność“ położył „przed odkryciem przez władzę sądową, prokuratorę lub władzę bezpieczeństwa“, ponieważ wyrażenie „przed zwierzchność zdawało mu się nadto ogólnikowe, i w praktyce mogłoby dać powód do rozlicznych wątpliwości. Wniosek ten jednak odrzucono, zmieniono tylko wyraz „odkrycie“ na „wzięcie do wiadomości“.

Przy tym samym paragrafie Dr. Wyrobek proponował wykreślić cały ustęp ostatni, który postanawia jako drugi warunek bezkarności, aby uczestnik zamiaru zdrady głównej „oraz i innych współników spowodował do zaniechania zamiaru“, wykazując, że z jednej strony byłoby to zupełnie niemożliwym, zwłaszcza gdy związek obejmuje większą liczbę uczestników, którzy wszyscy mogą być nawet nieznanymi jednemu, z drugiej zaś, że byłoby niesłusznym karać śmiercią tego, który rzeczywiście usiłował odwieść drugich od związku, ale pomimo najszczerszych usiłowań nie zdołał tego uczynić.

Ponieważ nie zgodzono się na wykreślenie całego ustępu, Dr. Wyrobek zaproponował położyć zamiast słów „oraz spowodował“ słowa „i starał się usilnie odwieść innych uczestników.“ Ten ostatni wniosek po dłuższej debacie przyjęto jednogłośnie.

Zaproponowane następnie przez Dr. Hanischa zreasumowanie kwestyi, czy i usiłowanie zdrady głównej nie powinno być uwolnione od kary śmierci odłożono do drugiego czytania.

Przy §. 105, który mówi o obrazie majestatu, wywiązała się dłuższa, ożywiona debata. Cała komisya poczytywała postanowienie projektu rządowego, mianowicie w słowach „lub jest winnym takiego czynu, objawu lub okazania, które jest zdolne podburzyć do nienawiści lub pogardy względem osoby cesarza“, jako całkiem nieoznaczone i uznała w nich tylko wyrażenie momentu przedmiotowego, że czyn może podburzyć; podczas gdy moment podmiotowy, że obwiniony rzeczywiście chciał podburzyć, został zupełnie pominięty. Komisya chciała wyrazić dokładniej oba te momenta, i na wniosek Dr. Mühlfelda i Dr. Leonardi przyjęła zamiast powyższych słów następujące: „lub drugich przeciwko jego osobie przez jakiś czyn, objaw albo okazanie do nienawiści lub pogardy, podburzyć usiłuje.“ Jednak zastrzeżono sobie, że przy drugim czytaniu ustawy, ustęp ten będzie jeszcze dokładniej wyrażony, ponieważ słowa „podburzyć usiłuje“ nie wydawały się wszystkim członkom dość wyraźnie rzecz malujące, a na inne wyrażenie nie można się było zgodzić.

Dalej proponował Dr. Mühlfeld aby za zbrodnię obrazy majestatu zamiast kary aresztu, jak chce projekt rządowy, była naznaczana kara więzienia.

Powstał żywo przeciw temu wnioskowi p. minister sprawiedliwości dowodząc na podstawie praktyki sądowej, że w najwięcej wypadkach obraza majestatu dopuszczają się tylko prostacy i zbrodnia polega tylko na pogardliwym sposobie myślenia. Gdzie zaś nie zachodzi ten wypadek, a obraza majestatu została popełniona tylko pod wpływem nagłego uniesienia, zatem nie polega na pogardliwym sposobie myślenia tam przysłuza sędziemu prawo zamienić karę aresztu na karę więzienia.

Ten ostatni wzgląd skłonił większość komisji oświadczyć się za zatrzymaniem kary aresztu według projektu rządowego.

Wniosek Dr. Hanischa, aby przyznane sędziemu przy §. 90 w ogólności prawo zamiany kary aresztu na więzienie, zostało tu przy §. 100 jeszcze w szczególności jako obowiązek wyrzeczone, mianowicie jeżeli za tem mówią okoliczności pojedynczego wypadku, został odrzucony.

W drugim ustępie §. 105 względem przestępstwa nieuszanowania dla Cesarza, postanowiono karę aresztu zamiast 1 do 2 lat, tylko 8 miesięcy do 1go roku.

Ostatni ustęp §. 105 zawierający objaśnienie wyrazu „publicznie“ przyjęto jednogłośnie według projektu rządowego.

Następnie oddalił się p. minister sprawiedliwości, poczem §. 106 względem zbrodni obrazy członków cesarskiego domu jednogłośnie wykreślono, na tej zasadzie, że ta zbrodnia była nieznaną w kodeksie z r. 1803 i dopiero do kodeksu z r. 1852 wciągnięta została pod wpływem ówczesnego okresu reakcyi.

Po wykreśleniu tego paragrafu, wniosek wspólny deputowanych Limbecka i Dr. Wyrobka względem rozciągnięcia szczególnej opieki prawa dla zasłonięcia Cesarzowej i Następcy tronu od zbrodni obrazy, pozostał w mniejszości.

Z Wiednia piszą pod dn. 7. b. m.: Dzisiaj przebywają tutaj członkowie deputacyi sejm węgierskiego do porozumienia się w sprawach wspólnych, a jutro t. j. dn. 8. b. m. przed południem nastąpi formalne otwarcie obrad. W zastępstwie kanclerza państwa powita połączone deputacje Jego Excel. zastępca prezydenta ministrów hr. Taafe. Plenarne posiedzenie odbywać się będą w gmachu byłej kancelaryi nadwornej węgierskiej; dla zgromadzeń osobnych przeznaczony są inne lokalności, a mianowicie dla deputacyi rady państwa sala posiedzeń izby panów, dla deputacyi węgierskiej sala posiedzeń byłej kancelaryi nadwornej siedmiogrodzkiej. Zapewnie zaraz po otwarciu przedłożone będą deputacyom przez rząd wykazy finansowe i inne rozporządzenia, które mają służyć za podstawę do obliczenia stosunkowych kwot i do obrad w ogólności. Te przedłożenia zostaną najprzód rozpatrzone i poddane pod dyskusję

osobno w obu deputacyach, a dopiero następnie wnioski obustronne przejdą na plenarne posiedzenie pod wspólne obrady, które dla tego będą się mogły rozpocząć zapewne dopiero po upływie dni kilku. Oczywiście jest rzeczą, że rząd jako pośrednik będzie się starał już uprzednio wyrównać różnice zachodzące w zapatrywaniu się obu stron i będzie się starał zbliżyć różne stanowiska, z którychby wychodziły obie deputacje. Co do toku obrad tylko tyle wiadomo, że tak plenarne jak osobne posiedzenia mają się odbywać przy drzwiach zamkniętych. Członkowie obu deputacyi przyrzekli sobie wzajemnie jak najuroczyściej zachowywać tajemnicę. Więc pewnie o rezultacie obrad tak długo żadnych pewnych nie otrzymamy wiadomości, dopokąd elaborat deputacyi nie będzie przedłożony obu reprezentacyom.

Dziennik rządowy węgierski ogłasza najwyższe pismo odręczne Jego c. k. Mości do prezydenta ministrów hr. Andrassy, które rozporządza, żeby kroaeko-slawońska dyrekcya finansowa od dnia 1. września poddana była węgierskiemu ministerstwu finansów.

Tenże dziennik podaje rozporządzenie ministra finansów nakazujące zniesienie postępowania ugodnego z r. 1859 w Siedmiogrodzie.

W części nieurzędowej donosi dalej ten dziennik, że Jego c. k. Mość raczył najtęskawiej na wystawienie pomnika pocię Alexandrowi Kisfaludy przeznaczyć 300 złr.

„Constitutionnel“ zbija pogłoski, jakoby w Salzburgu czyniono przygotowania do festynów. Jakże można przypuszczać — pisze tenże dziennik — aby dostojny brat s. p. Cesarza Maksymiliana, aby matka tego nieszczęśliwego księcia i cała w ogóle rodzina cesarska pograżona w żałobie, myślała o festynach hałaśliwych w tej chwili? jakże można przypuszczać, aby Cesarz Napoleon, którego szczególniejszą delikatność i szlachetność uczuć cała Europa poznać miała sposobność, zezwolił na to, żeby odwiedziny kondolencyjne przeistoczyły się w podróż dla rozrywki i zabawy? Powtarzamy więc, że podróż Cesarstwa francuskiego jest tylko aktem serdecznej kurtuazyi i osobistej sympatyi. Tak pojmują ją obaj Monarchowie, i z tego stanowiska zapatrują się na nią wszyscy poważni mężowie.

Rada Związku północno-niemieckiego ma się zebrać, jak się dowiaduje „Zeidl. Corr.“, dnia 15go b. m. Natomiast na zebranie się parlamentu nie można było wyznaczyć jeszcze terminu, gdyż termin ten zależnym będzie od wygotowania prac w radzie związkowej. Nominacya członków do rady związkowej nastąpi podczas tego we wszystkich państwach do Związku należących. Prusy wyznaczyły dotąd 7 członków, i to prócz jednego radcy w ministerstwie sprawiedliwości, p. dra. Pape, dyrektorów ministerjalnych. W królestwie saskiem mianowano 4, mianowicie: ministra Friesena, tajnych radców Weinlich i Thümmel i pułkownika Brandenstein.

Król Wilhelm zamierza pobyt swój u wód w Ems przedłużyć, a potem uda się już nie do Ratz w Szwajcaryi, ale raczej do której z wód morskich. W Ems bawi również obecnie prezes ministerstwa pruskiego hr. Bismarek i ambasador pruski u dworu francuzkiego hr. Goltz.

Pruskie dzienniki twierdzą, że zaraz po powrocie hr. Bismarcka do Berlina wysłaną być ma nota do Danii w kwestyi Północnego Szlezewiku. W nocie tej ma być mianowicie położony przycisk, że o oddaniu Dypłów i wyspy Alsen mowy być nie może. Co się tyczy Francyi, donosi „Weser Ztg.“, że ambasador pruski w Paryżu przybrał w obec tamtejszego rządu ton bardzo stanowczy i zażądał kategorycznie, ażeby Francya nie mieszała się w sprawę szlezwicką. Odpowiedzialność za tę wiadomość pozostawiamy naturalnie Weser Ztg.

We Francyi odbyły się wybory do rad jeneralnych. Dzienniki półurzędowe cieszą się bardzo ich rezultatem. Z 549 znanych dotąd wyborów odpada tylko 21 na kandydatów opozycyi. Donoszą jednak także i o niektórych znacznych zwycięztwach stronnictwa liberalnego. W Lyonie otrzymał p. Fryderyk Morin, znany współpracownik dziennika „Avenir national“ 2875, podczas kiedy dwuznaczny był St. Simonista Orles-Dufour tylko 1011 głosów otrzymał; w Uzel zwyciężył p. Glais-Bizoin 400 głosami; Grenoble i Limoges, Lille i Auxerre wybrały kandydatów opozycyi; w Perpignan przepadł p. Pereire; w departamencie Sekwany i Oise zwyciężył p. Mau-

rycy Richard (z lewego centrum ciała prawodawczego) nad kandydatem rządowym. Kilka znakomych imion stronnictwa Orleanistów, jak Albert de Broglie i Duchatel, syn ministra monarchii lipcowej, pozostali w mniejszości, podobnie jak brat deputowanego Picard i brat Emila Olivier. Co do tej ostatniej kandydatury pozostał rząd neutralnym. Po między wybranymi znajdują się także imiona jak: Troplong, Rigault de Genouilly, Vuitry, Vailland, Niel, Chasseloup-Laubat, Lagueronniere, ks. d'Albafesa i t. p. W Lagny wybrany został Alfons Rothschild, który nie opierał się na polecenie rządowe. W Marsylii i w innych miejscach okazała się potrzeba nowego skrutynium.

Dalsze szczegóły o rezultacie wyborów do rad jeneralnych francuzkich potwierdzają, że opozycya w większej części znaczniejszych miast odniosła zwycięstwo, tak w Lionie jak w Grenoble, Orleanie, Nantes, Lille, Meau, Auxerre, Dieppe i t. d. że w półbożnej Bretanii p. Glais-Bizoin zwyciężył klerikalnego kandydata p. Cuverville, że w Montrevaux szwagier samego prefekta p. Saillard uległ kandydatowi opozycyi, zasługuje to wszystko niezawodnie na szczególniejszą uwagę.

Przyjaciele pokoju zbiorą się dnia 9go września na kongres do Genewy. Utworzył się już komitet centralny pod prezydencją p. Basni, profesora przy akademii genewskiej. Według doniesień „Suisse radicale“, która pierwsza podniosła myśl kongresu pokojowego, miało przyrzec swoje przystąpienie wiele osób z zagranicy, znanych ze swoich czynności publicznych, jak Wiktor Hugo, Garibaldi, Luis Blanc, Jules Favre i inni.

„Independance“ donosi, że p. Nigra dla tego odwołany został z Paryża, ponieważ się wahał przedłożyć rządowi pewną notę ministra Rattazzi, a przynajmniej czynił swemu gabinetowi nalegające przedstawienia, jak niekorzystny wpływ ta nota wywrzeć może. Wprawdzie w Paryżu podają w wątpliwość tę wersję, lecz jest rzeczą pewną, że spodziewają się od gabinetu włoskiego jakiejś noty, w której będzie mowa nie tylko o sprawie jenerała Dumont, lecz także i o statku wojennym francuzkim „Cato“, który obecnie z jednym ze statków włoskich na wodach koło Civitavecchia krąży. Sharpio Sartiges, który obecnie bawi w Paryżu, miał przywieźć uspakajające doniesienia o stanie rzeczy w Rzymie. Pomimo tego mówią w Paryżu o ustawieniu 40.000 korpusu obserwacyjnego koło Lionu, który ma być przeznaczonym na wypadek ruchów powstańczych w Rzymie i pospieszyć tamże z interwencją.

Francuskie dzienniki donoszą z Madrytu, że Narvaez zażądał od królowej, aby O'Donnel był wykreślony z kadrów armii i pozbawiony wszystkich swoich honorów, urzędów i godności. Królowa miała się ulęknąć tego środka.

Dnia 13. b. m. zbierze się w Bukareszcie dakorumuński kongres. Jest to naśladowanie kongresu sławiańskiego w Moskwie. Zaproszeni zostali na ten kongres reprezentanci rumuńskich szepców Wołoszczyzny i Mołdawii, Bukowiny, Siedmiogrodu, Banatu, rosyjskiej Besarabii i żyjących w Bułgarii i Macedonii Wołochów. Celem kongresu jest założenie akademii, która ma ustalić jednoci języka w ortografii i gramatyce dla wszystkich szepców runuńskich.

„Advertiser“ z d. 18. lipca donosi, że Juarez zaraz po przybyciu swoim do stolicy Meksyku miał do walczenia z kontrrewolucją, której prawdopodobnie nie pokona tak łatwo. Trzej dowódcy stronnictw Lozado, Montenegro i Ortega zajęli stanowisko w północnych okolicach i mając pod swemi rozkazami 12.000 ludzi proklamowali manifestem oddzielną, niepodległą rzeczpospolitą. Marquez, przebywający w górach stara się połączyć z nimi, co mu się zapewne powiedzie, gdyż ma do rozporządzenia znaczne środki pieniężne, mogące się im bardzo przydać. Stracenie Cesarza — powiada „Advertiser“ — nie zapewniło więc jednoci i siły rzeczpospolitej, jak się tego spodziewał Juarez. Krew jego przeciwnie stała się jakoby posiewem smoczyczych zębów, który wyda obfite żniwo wojny domowej i nędzy.

„Courr. des Etats-Unis“ z d. 24. lipca pisze, że jenerał J. A. Mendez, gubernator Puebli wydał dekret skazujący kler na następujące opłaty: Biskupów na zapłacenie po 1000 dolarów, proboszczów

(1594) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 8601. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia spadkobierców księdza Jana Bochniewicza: Wicentego i Jana Bapt. Bochniewicza, Teresę z Bochniewiczów Niedzielską, Apolonję Olpińską, Maryannę z Góreckich Kopalską czyli Kopańską, Jana Słodkiewicza, Ignacego i Stanisława Dunin Rzechowskich, Maryannę z Rzechowskich Groblewską, Katarzynę z Roźniatowskich Pełczyńską, Walentego Roźniatowskiego i Joannę Roźniatowską, wszystkich z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w razie ich śmierci niewiadomych tychże spadkobierców, iż tymże na prośbę p. Leopolda Szumskiego uchwałą tutejszo-sądową z dnia dzisiejszego do l. 8601 polecono, aby w przeciągu dni 14 wykazali, że odpowiedzialność komornika Stanisława Bilańskiego za to, że 1) licytację ruchomości po s. p. księdzu Janie Bochniewiczu pozostałych, bez polecenia sądowego przedsięwziął; 2) że wiele z tych ruchomości bez poprzedniego zezwolenia sądowego niżej ceny szacunkowej sprzedał; 3) że cenę z licytacji uzyskaną natychmiast do depozytu sądowego nie złożył — obok kaucyi onegoż na dobrach Wiśniewa dom. 1. p. 244. n. 13. on. w sumie 3000 zł. intabulowanej, w skutek polecenia c. k. sądu szlacheckiego Tarnowskiego z d. 9. stycznia 1822 l. 11815 w księgach depozytowych doc. lib. B. pag. 152. zaprenotowana jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, lub wrzeszcie do jej usprawiedliwienia termin zastrzeżonym został.

Ponieważ wymienieni spadkobiercy księdza Jana Bochniewicza lub w razie ich śmierci spadkobiercy tychże z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, przeterminały tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Jarockiego z substytucją adw. Dra. p. Rosenberga na kuratora.

Tym edyktem przypomina się spadkobiercom księdza Jana Bochniewicza, ażeby w przeznaczonym czasie albo sami poleceniu powyższemu zadość uczynili lub też ustanowionemu zastępcy potrzebnych do tego dokumentów udzielili, gdyż w razie przeciwnym skutki z opóźnienia swego wypływające sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 26. lipca 1867.

(1596) **E d y k t.** (2)

Nr. 13087. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Markusa Schneidra, że przeciw niemu i przeciw Gittli Schneidrowej Jakób Barber dnia 24. lipca 1867 do l. 13087 pozew o zapłatę sumy wekslowej 350 zł. w. a. z p. n. wniósł, w załatwieniu którego uchwałą z dnia 30. lipca b. r. do l. 13087 nakaz zapłaty wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Markusa Schneidra jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego, jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego, tutejszego adwokata pana Dra. Koczyńskiego z substytucją adwokata p. Dra. Rydzowskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 30. lipca 1867.

(1600) **E d y k t.** (2)

Nr. 31408. C. k. sąd krajowy edyktem niniejszym zawiadamia Domicelę hr. Fredro, że na prośbę Kwiryna Ulenieckiego uchwałą z dnia 3go listopada 1866 do l. 51669 jej i innym jako spadkobiercom Hyacynta hr. Fredro nakazano, aby w przeciągu dni 30 wykazali, że do l. 7204 ex 1826 dozwolona Dom. 60. pag. 10. n. 18. on. w stanie biernym dóbr Jaromków na rzecz Hyacynta hr. Fredro skuteczną prenotacją jest usprawiedliwiona lub w usprawiedliwieniu się znajduje.

Ponieważ zaś Domicela hr. Fredro z życia i miejsca pobytu nie jest wiadoma, przeto dla niej p. adwokat Dr. Roński został za kuratora ustanowiony i jemu uchwałą powyższa została doręczona.

Od c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 27. lipca 1867.

(1598) **E d y k t.** (2)

Nr. 3242. Ze strony c. k. powiatowego sądu zawiadamia się spadkobierców z nazwiska i pobytu niewiadomych po Jędrzeju i Anastazy Cegielskich niniejszym edyktem, że przeciw nim i masie nieobjętej tychże, małżonkowie Aleksander i Maryanna Horak o uznanie prawa własności do realności liczb konkr. 143 w Jarosławiu i intabulowanie tychże

za właścicieli dnia 19go czerwca 1867 liczbą 3242 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 9go października 1867 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu tychże zapozwanych spadkobierców wiadome nie jest, przeto c. k. powiatowy sąd w Jarosławiu dla zastąpienia ich, a to na koszt i stratę tychże tutejszego adwokata krajowego pana Dra. Gottlieb jako kuratora ustanowił, z którym wniesiona sprawa prawna według przepisanej dla Galicyi procedury sądowej będzie przeprowadzoną.

Tym edyktem przypomina się pozwanym, ażeby w należym czasie albo sami przybyli, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili lub innego rzecznika wybrali i temu sądowi oznajmili w ogóle przedsięwzięli służące do obrony przepisane środki prawne, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszają.

Jarosław, dnia 21. lipca 1867.

(1595) **E d y k t.** (2)

Nro. 13072. C. k. sąd krajowy Krakowski niniejszym zawiadamia, iż celem sprzedaży egzekucyjnej realności pod l. 50-32 i 51 dz. VIII. - 51 Gm. VI. w Krakowie położonych na zaspokojenie należności wekslowej Wolfa Schönberga w sumie 4905 zł. w. a. wyznacza się trzeci termin licytacyjny na dzień 26go września 1867 o godzinie 10tej z rana, na którym w razie, gdyby zaraz przy rozpoczęciu licytacji żaden z licytantów nie ofiarował przynajmniej ceny szacunkowej obydwu tych realności, natenczas każda oddzielnie, a to najprzód realność pod l. 51 dz. VIII. - 51 Gm. VI. za cenę szacunkową, t. j. 9686 zł. 30 c., a następnie druga realność pod l. 50 dz. VIII. - 52 Gm. VI. za cenę szacunkową, t. j. 22.348 zł. 53 c. wywołaną i jedna po drugiej na tym samym terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

W razie sprzedaży tych realności za osobną wadyum każdej realności wynosić ma 10% ceny szacunkowej. Reszta warunków zostaje niezmienną.

Kraków, dnia 29. lipca 1867.

(1597) **E d y k t.** (2)

Nro. 13067. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Markusa Schneidra, że przeciwko niemu tudzież przeciwko Gittli Schneidrowej, Jakób Barber dnia 24. lipca 1867 l. 13067 pozew o zapłatę sumy wekslowej 600 zł. w. a. z p. n. wniósł, w załatwieniu tegoż pozwu uchwałą z dnia 30. lipca b. r. l. 13067 nakaz zapłaty wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Markusa Schneidra nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania go jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 30. lipca 1867.

(1593) **Kundmachung.** (2)

Nro. 8153. Am 16. August l. J. tritt in dem Orte Kaczyka ein k. k. Postamt für den Brief-, Fahrpost- und Staffetendienst in's Leben und wird seine Verbindung mittelst eines täglichen, sich an die Carlposten Radautz-Sereth anschließenden Botenfahrtencurses erhalten, welche Botenfahrten und Carlposten in nachstehender Ordnung zu curstren haben:

I. Carlpost Radautz-Sereth.

Von Radautz täglich um 8 Uhr
5 1/2 Uhr Abends, in Sereth täglich um 8 Uhr
10 Minuten Abends, in Radautz tägl. um 8 Uhr
5 1/2 Uhr Früh, Früh.

II. Botenfahrt Radautz-Gurahumora.

Von Radautz täglich um 8 Uhr 10 Min. Früh, in Solka um 10 Uhr 40 Min. Früh, in Kaczyka um 12 Uhr 5 Min., in Gurahumora um 2 Uhr 5 Min. Mittags. Anschluß in Gurahumora an die Post nach Bistritz.

Geht ab von Gurahumora nach Eintreffen der Reit- und Mailposten aus Bistritz, influit zur Carlpost Radautz-Sereth.

Die Entfernung zwischen Solka und Kaczyka beträgt 1 1/2, zwischen Gurahumora und Kaczyka 2 1/2 Meilen.

Vom 16. August l. J. hat sich auch das Postamt Solka mit der Ausübung des Staffetendienstes zu befaßt.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Kaczyka hat aus nachbenannten Orten zu bestehen:
Balaczana, Botuschana, Kaczyka, Komaneście, Ludihumora, Ober- und Unter-Perestie und Hens-Solonetz.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 26. Juli 1867.

(1589) **E d y k t.** (2)

Nr. 8734. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszym pana Ludwika Nowosielskiego, że przeciw niemu jako żyrantowi wekslu z daty Sambor dnia 8. czerwca 1866 na 100 zł. w. a. w skutek prośby żyratariusza Meilecha Finsterbuscha pod dn. 26. lipca 1867 do liczby 8117 nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6 procent od dnia 9. września 1866 bieżącymi i kosztami sądowemi w kwocie 10 zł. 36 cent. w. a. wydany został.

A gdy terazniejsze miejsce pobytu p. Ludwika Nowosielskiego wiadome nie jest, więc ustanawia się kuratorem tegoż p. adwokata Dra. Kolna, a zastępcą ostatniego p. adwokata Dra. Ehrlicha i doręcza się temuż kuratorowi powyższy nakaz zapłaty.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 6. sierpnia 1867.

(1606) **Uwiedomienie.** (1)

Nro. 3720. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszym wiadomo czyni, że w skutek prośby galicyjskiego Towarzystwa kredytowego na zaspokojenie pretensyi tegoż, w sumach 60.562 zł. 29 kr. m. k. czyli 63.590 zł. 60 c. w. a. i 10.887 zł. 89 c. w. a. z należnościami podrzędnymi, publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Podkamienia z przyległościami Biełkowie, Jałusz, Fraga i Przybyń, w obwodzie Brzeżańskim, powiecie Rohatyńskim leżących, do pani Leontyny z hrabiów Baworowskich hrabiny Starzyńskiej należących, w dwóch terminach, to jest 27go września i 25. października 1867 o 10tej godzinie z rana w tymże c. k. sądzie przedsięwzięta zostanie.

Przy tych dwóch terminach dobra wymienione rzeżaltowo i z wyłączeniem prawa do wynadgródnienia za zniesione dochody urbaryalne tylko za lub nad cenę wywołania w kwocie 160.532 zł. w. a. postanowioną sprzedane będą, a każdy chce kupienia mający obowiązany jest wadyum w kwocie 16.083 zł. w. a. w gotówce, w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w listach zastawnych galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego lub galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych z talonami i kuponami wedle kursu ostatniej Gazety Lwowskiej złożyć.

Gdyby dobra te w powyższych dwóch terminach za lub nad cenę wywołania sprzedane być nie mogły, natenczas celem postanowienia ułatwiających warunków licytacji oznacza się termin na dzień 29. października 1867 o 10tej godzinie z rana.

Względem przejrzania wykazu buchhalteryjnego dochodów i wyciągu hipotecznego, jako też i co do warunków sprzedaży w całej ich osnowie odseła się chęć kupienia mających do tutejszo-sądowej registratury.

Nareszcie postanawia się wierzycielom z miejsca pobytu niewiadomym, jako to: Herschowi Ehrlich, Chaimowi Herzmann, Herschowi Lwów, Bernhardowi Strass i Scheindli Grünbaum, dalej tym, którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego, to jest po 27. stycznia 1867 do tabuli weszli, albo którymby niniejsze uwiedomienie albo wcale nie, albo nie dość wczesnie przed terminem licytacji doręczonem być mogło, kuratora w osobie p. adwokata Dra. Starzewskiego z substytucją p. adwokata Dra. Schrenzla i tychże wierzycielów o rozpisaniu niniejszej licytacji i postanowieniu kuratora tymże edyktem się zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. lipca 1867.

(1604) **E d i c t.** (1)

Nro. 38742. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird dem Franz Theodor Papara oder seinen dem Namen, Leben und Wohnorte nach unbekanntem Erben mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß derselbe über Ansuchen der Fr. Laura Gräfin Borkowska de praes. 8. Juli 1867 Z. 38742 aufgetragen wurde, binnen 30 Tagen nachzuweisen, daß die Dom. 129, pag. 98, n. 38 on. Z. 27004-1822 über Zellee vollzogene Pränotation gerechtfertigt sei oder in der Rechtfertigung schwebe, widrigenfalls solche als ungerechtfertigt gelächet werden wird.

Da der Wohnort des Franz Theodor Papara oder seiner allfälligen Erben nicht bekannt ist, so wird demselben der Hr. Advocat Dr. Gregorowicz mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Gorecki auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 20. Juli 1867.

(1805) **Dzierzawa propinacyi.** (1)
 Nr. 5757. Magistrat król. stoł. miasta Lwowa podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w celu wydzierżawienia prawa wyszynku trunków propinacyjnych na miejskiem terytorjum za rogatkami grodeckimi i na Bogdanówce na czas od 1go stycznia 1868 do końca grudnia 1870 r. odbędzie się w biurze III. departamentu Magistratu dnia 26. bieżącego miesiąca sierpnia publiczna licytacya przez oferty pisemne.

Deklaracye opieczętowane przyjmowane będą w rzezonym dniu do godziny 12tej w południe.

Cenę wywołania rocznego czynszu ustanawia się na 2400 zł. wal. austr. a 10 proc. wadyum w kwocie 240 zł. wal. austr.

Bliższe warunki przejrzeć można w rzezonem biurze.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1867

(1607) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 32 - N. K. Von der Tarnower k. k. Notariats-Kammer wird zur Besetzung der erledigten Notariatsstelle mit dem Amtesitze in Tarnow der Concurs-Vertrag ausgeschrieben und werden diejenigen, welche sich um diese Stelle bewerben wollen, aufgefordert, ihre nach §. 7 der Notariats-Ordnung vom 21. Mai 1855 belegten Gesuche binnen vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in das Amtsblatt der Wiener Zeitung bei dieser k. k. Notariats-Kammer in der durch den §. 14 der Not. Ord. bezeichneten Weise zu überreichen.

Von der k. k. Notariatskammer.

Tarnow, am 6. August 1867.

(1608) **Konkurs.** (1)

Nr. 471. Na posadę nadstrażnika policyjnego w mieście pompierni w Rohatynie, dla którego wyznaczona jest stała roczna płaca Sto pięćdziesiąt (150) zł. wal. austr. i systemizowane umundurowanie ogłasza Rada miejska konkurs i przyjmuje do końca września 1867 r. podania kompetentów.

Podania zaopatrzyć potrzeba w dowody wieku i dotychczasowego przebiegu życia, tudzież w poświadczania wykazujące intelektualne i fizyczne uzdolnienie, jakoteż niegaganne prowadzenie się kompetenta.

Równocześnie poszukuje Rada ludzi porządných i fizycznie uzdolnionych na strażników policyjnych, dla których ma cztery miejsca, każde o stałej rocznej płacy po osmdziesiąt (80) zł. wal. austr. z systemizowanym umundurowaniem do nadania.

Rohatyn, dnia 30. lipca 1867.

(1592) **Edict.** (2)

Nr. 12693. Vom k. k. Stanislawer Kreisgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekanntem Hr. Chaje Jamenfeld mit diesem Edicte bekannt gegeben, daß über das vom Isaac Weiss unterm 30. Juli 1867 z. J. 13693 überreichte Gesuch mit dem Beschlusse vom Heutigen wider sie die Zahlungsanlage über die Wechselsumme von 266 fl. 2 kr. dtl. W. i. N. G. erlassen und zu Händen des Hrn. Advocaten Dr. Skwarczyński als des ihr bestellten Curators angehängt worden sei.

Stanislaw, am 31. Juli 1867.

(1581) **Edict.** (2)

Nr. 1991. Das k. k. Bezirksgericht in Dukla macht bekannt, daß am 5. Juni 1867 z. 1991 Maria und Julia Sohezak und Andere wider den Pfarrer Leon Sielecki und die unbekannten Erben der Maria gebornen Danilak, 1ter Ehe Horodecka, 2ter Demczuk, wegen Ungiltigkeit des Testaments des Nicofora Horodecki und Rückstellung von 1/16 des Grundbesitzes Uranówka Nr. 126, Subrep. Nr. 77 in Polany, hiergerichts eine Klage angebracht haben, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 17. September 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Die geklagten unbekannten Erben der Maria geb. Danilak, 1ter Ehe Horodecka, 2ter Danilak, für welche Hr. Johann Ciechanowicz mit Substitution des Hrn. Alexander Obłaza aus Dukla zum Curator bestellt ist, werden hiemit aufgefordert, am obigen Termine persönlich bei Gerichte zu erscheinen und überhaupt die zur Vertheidigung nöthigen Schritte vorzunehmen, widrigenfalls sie die Folgen der Verabfühlung sich selbst zuschreiben haben werden.

Dukla, am 2. Juli 1867.

Edict.

Nr. 1991. C. k. sąd powiatowy w Dukli uwiadoma, iż dnia 5. czerwca 1867 l. 1991 Marya i Julia Sohezak i inni przeciw Leonowi Sielskiemu i nieobecnym i nieznanym spadkobiercom Maryi z Danilaków, 1go ślubu Horodeckiej, 2go Demczak z unieważnieniem testamentu Nicofora Horodeckiego i oddania 1/16 części roli Uranówki pod l. k. 126, subrep. 77 w Polanach, w tym c. k. sądzie pozew wniesli, w skutek czego do usnej rozprawy termin 17go września 1867 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Nieobecnym zapozwanych spadkobierców Maryi z Danilaków, 1go ślubu Horodeckiej, 2go Demczak, którym kuratora w osobie p. Jana Ciechanowicza, z zastępstwem p. Alexandra Obłazy ustanowiono, upomina się, ażeby na powyższym terminie osobiście w sądzie się jawni i ogółem służące do obrony

środkii przedsięwzięli, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Dukla, dnia 2. lipca 1867.

(1585) **Edict.** (2)

Nr. 35981. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber der angeblich in Berluth gerathenen ostgalizischen Naturalieferungs-Obligation, lautend auf den Namen der zu errichtenden Schule in Pleńikow, Brzezaner Kreises, Nr. 12522-1002 dtto. 1. November 1861 à 2% über 119 fl. 40 1/2 kr. aufgefordert, diese Obligation binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen so gewisser dem Gerichte vorzuweisen, widrigenfalls solche für amortisirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 6. Juli 1867.

(1587) **Edict.** (2)

Nr. 4419. C. k. sąd powiatowy miejsko-del. w Stanisławowie uwiadoma niniejszym edyktem niewiadomego pobytu Franciszka Röll, że Józef Zachara przeciw niemu o zapłacenie sum 114 zł., 53 zł. 37 1/2 c., 80 zł. i 50 zł. w. a., tudzież o złożenie rachunków z użycia 80 zł. pozew pod dniem 26. sierpnia 1865 l. 6297 w tutejszym sądzie wytoczył, który pozew do usnej rozprawy zadekretowano i ustanowionemu do zastępowania go kuratorowi w osobie p. advokata Bardasza ze substytucya p. advokata Rozenberga doręczono.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko-del. Stanisławów, dnia 20. lipca 1867.

(1588) **Edict.** (2)

Nr. 21945. C. k. sąd krajowy we Lwowie czyni niniejszem p. Franciszkowi Wiktor i p. Julii Wiktor wiadomo, że na prośbę p. Joanny Skarbek Borowskiej de praes. 15. marca 1866 do l. 13995 intabulacya sumy 5250 guld. w. a. z pn. w stanie biernym dóbr Gorzyce i ciężającej na tychże sumy 120.000 zł. pol. uchwałą z dnia 5. maja 1866 dozwołona została.

Ponieważ miejsce pobytu pp. Franciszka i Julii Wiktorów jest niewiadome, ustanawia się dla tychże kuratora w osobie p. advokata Dra. Onyszkiewicza z zastępstwem p. advokata Dra. Natkisa i kuratorowi temu doręcza się powyższą uchwałę.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. czerwca 1867.

(1565) **Edict.** (3)

Nr. 3478. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie czyni niniejszem wiadomo, iż w skutek wezwania c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 18. maja b. r. l. 24018 odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności towarzystwa kredytowego galicyjskiego w kwotach 15.405 złr. 28 c. i 3623 złr. 76 c. w. a. wraz z przynależnościami publiczna sprzedaż dóbr Urzewice czyli Urzejowice w obwodzie Rzeszowskim, powiecie Przeworskim, a obecnie Łańcuckim położonych, do dłużnika p. Feliksa Rosnowskiego należących, w trzech terminach, t. j. w dniu 17. października 1867, 21. listopada 1867 i 19. grudnia 1867, zawsze o godzinie 10 z rana, na którą to sprzedaż chęć kupna mających wzywa się z tem oznajmieniem, iż cenę wywołania ustanawia się w kwocie 39.410 złr. a. w., iż na trzecim terminie dobra te nawet niżej ceny wywołania, jednakowoż tylko za taką cenę, którąby należność Towarzystwa kredytowego wraz z wszystkimi przynależnościami pokryła, sprzedane zostaną, i że każdy z licytujących przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania t. j. kwotę 3941 złr. w. a. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub austr. banku narodowego, albo też w galicyjskich obligacyach indenmizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisji licytacyjnej jako wadyum złożyć będzie obowiązany.

Gdyby dobra te i na trzecim terminie pod warunkami wyżej wskazanymi sprzedane nie były, natędy celem ułożenia lepszych warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 20. grudnia 1867 o godzinie 10. z rana, z tym oznajmieniem, że niestawiający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący, uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych, które się osobnem obwieszczeniem równocześnie ogłasza, przejrzeć można tak jak i ekstrakt tabularny w registrarze tutejszego c. k. sądu obwodowego.

O rozpianiu tej sprzedaży przymusowej uwiadoma się strony, doręczając równocześnie p. Feliksowi Rosnowskiemu uchwałę c. k. sądu krajowego Lwowskiego do l. 24018-1867 zapadłą, i wszystkich wierzycieli hipotecznych, a to z miejsca pobytu znanych do ich rąk własnych, zaś z miejsca pobytu nieznanomych: Naftalego Ratzka, Hirscha Leistina, Jozue Maschlera, Mojżesza Orange, Teofilę Orange, Salomona Ratz, Nute Wang, Markusa Riss, Dmitra Zobołowicza, Aschera Eibenschütz, Juliusza Broczaka, Juliusza Broczaka, Eisika Glanzberg, Jonathana Pottera, Muszkata Mörsła, Mindle Sigel, Race Zellerkraut, Leibe Zellerkraut, Berla Zangen i Samuela Katz, jako też tych, którzyby później do tabuli weszli, lub którymby zjakiegokolwiek przyczyny uchwała

ta weale nie, albo przed terminem doręczoną być nie mogła, niniejszym edyktem i przez dodanego im kuratora, w osobie p. advokata Rybickiego z substytucya p. advokata Zbyszewskiego postanowionego. Rzeszów, dnia 12. lipca 1867.

(1584) **Concurs.** (3)

Nr. 8697. Postmeistersstelle bei dem neu zu errichtenden Postamt in Pecenizyn gegen Vertragsabschluss um 200 fl. Caution.

Daselbe wird sich mit dem Briefpostdienste und der postamtlichen Behandlung von Geld und sonstigen Werthsendungen befassen und seine Verbindung mit dem Postamt Kolomea mittelst täglicher Fußbotenposten erhalten.

Bezüge des Postmeisters: Einhundert dreißig Gulden Bestallung, zwanzig Gulden Amtspauschale, einhundert fünfzig Gulden Botenpauschale jährlich, für Unterhaltung obiger Fußbotenposten tour und retour.

Gesuche sind unter documentirter Nachweisung des Alters, Wohlverhaltens, der Vermögensverhältnisse und bisherigen Beschäftigung binnen 3 Wochen bei der Postdirection Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 3. August 1867.

(1564) **Edict.** (3)

Nr. 372. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Chodorów wird hiemit bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Zloczower k. k. Kreisgerichtes vom 31. December 1866 z. 8929 zur Vereinerung der durch Nuchim Grün beim Schuldner Hnat Jurewicz erstegten Wechselsumme pr. 50 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 25. December 1863, der Gerichtskosten pr. 4 fl. 50 kr. öst. W., der früheren Kosten pr. 4 fl. und 4 fl. 30 kr. so wie der gegenwärtigen Executionskosten pr. 4 fl. 64 kr. die executive Zeitbietung der in Chodorów sub Nr. 129 liegenden, keinen Tabularkörper bildenden, dem Schuldner Hnat Jurewicz gehörigen Realität unter nachstehenden Zeitbietungsbedingungen ausgeschrieben wird:

1. Als Ausrufspreis der in Chodorów sub Nr. 129 gelegenen Realität wird der bei der vorgenommenen executiven Schätzung gerichtlich erhobene Schätzungswert, nämlich der Betrag pr. 913 fl. öst. W. angenommen.

2. Jeder Mitbieter hat als Badium 10% des Ausrufspreises, d. i. 92 fl. öst. W. im Baaren bei Gericht zu erlegen, welches Badium dem Erstehet in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Bietern aber nach der Zeitbietung zurückgestellt werden wird.

3. Der Erstehet hat den ganzen Meistbot sogleich im Baaren bei Gericht zu erlegen, worauf ihm das Eigenthumsdecret der von ihm erstandenen Realität ausgefertigt und er in den physischen Besitz derselben eingeführt werden wird.

4. Im Falle als ein Mitbieter diesen Zeitbietungsbedingungen nicht nachkommen sollte, so verfällt nicht nur das von ihm erlegte Badium zu Gunsten der Streitpartei, sondern die von ihm erstandene Realität wird über Ansuchen des Executionsführers unter Anberaumung einer einzigen Frist auch unter dem Schätzungswert auf Gefahr und Kosten des säumigen Erstehers versteigert werden.

5. Diese executive Zeitbietung wird in 3 Terminen, und zwar am 19. August, am 9. und am 30. September 1867, im Amtlocale des k. k. Bezirksgerichtes zu Chodorów, jederzeit um 9 Uhr Früh abgehalten, bei welchen zwei ersten diese in die Execution gezogene Realität sub Nr. 129 nur über oder wenigstens um den Schätzungswert, bei dem dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswert verkauft werden wird.

6. Alle bis zum Tage der physischen Uebergabe der erstandenen Realität rückständigen und laufenden Steuern und Abgaben von derselben werden aus dem Kaufpreise befristigt, dagegen übergeben dieselben mit dem Tage der physischen Uebergabe an den Erstehet.

7. Da die zeitbietende Realität sub Nr. 129 in Chodorów keinen Tabularkörper bildet, so werden die Kaufwilligen bezüglich derselben blos an den im Gerichtslocale des k. k. Bezirksgerichtes zu Chodorów zur freien Einsicht erliegenden Schätzungsact, dann an die beim k. k. Steueramte in Chodorów erliegende Grundbuchmatrikel und Häuservidenz gewiesen.

Chodorów, am 15. Mai 1867.

(1539) **Edict.** (3)

Nr. 13272. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Hrn. Julius Turezyński mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Leiser Ettinger wider denselben unterm 16. März 1865 z. J. 13938 ein Gesuch um Bewilligung einer 8monatlichen Fristerstreckung zur Rechtfertigung der z. J. 47280 Dom. 448, pag. 316, n. 89 on. erwirkten Pränotation der Wechselsumme pr. 800 fl. überreicht habe, worüber der Bescheid vom 28. April 1865 z. J. 13938 ergangen ist.

Da der Wohnort des Julius Turezyński unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Advocat Dr. Roński mit Substitution des Hrn. Advocaten Dr. Sermak auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte Lemberg, am 16. März 1867.

(1603) **E d i c t.** (2)

Nro. 44770. Vom dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekanntem Schame Langenas aus Lemberg hiemit bekannt gemacht, daß wider ihn Lazar Hillerding, Geschäftsmann aus Lemberg, Nr. 581 $\frac{1}{2}$, unterm 6. August 1867 Z. 44770 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsaufgabe über die Wechselsumme von 300 fl. öst. W. s. N. G. überreichte, worüber gleichzeitig der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Wohnort des belangten Schame Langenas unbekannt ist, so wird demselben auf seine Gefahr und Kosten der Hr. Landesadvocat Dr. Blumenfeld mit Substituierung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Gregorowicz zum Curator bestellt, dem Erfinden der obige Zahlungsauftrag zugestellt und hievon Schame Langenas mit vorstehendem Edicte verständigt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.
Lemberg, am 7. August 1867.

(1578) **E d i c t.** (3)

Nro. 31462. Vom k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der von den Hrn. Johann Klein und Carl Pietsch als Rechtsnehmer der Hrn. Dionis und Martin Marie gegen die Erben des Johann Himmel erstiegten Forderung von 3000 fl. G. W. oder 3150 fl. öst. W. sammt 5% vom 1. Juni 1856 laufenden Zinsen, jedoch nach Abschlag des hierauf gezahlten Betrags von 30 fl. G. W. oder 31 fl. 50 kr. öst. W., dann der Executionskosten mit 13 fl. und 35 fl. 87 kr. öst. W., und der weiteren Executionskosten pr. 24 fl. 63 kr., der letzte Termin zur Vornahme der bereits ddo. 2. December 1865, Nr. 55133 bewilligten executiven Feilbietung der dem Johann Himmel, bezie-

hungsweise dessen Erben gehörigen Realität Nr. 430 $\frac{1}{2}$ zu Lemberg, auf den 12. September 1867, 9 Uhr Vormittags angeordnet wird, wozu Kauflustige mit dem vorgeladen werden, daß die auf 6272 fl. öst. W. geschätzte Realität bei diesem einzigen Termine um jeden Preis hintangegeben wird und jeder Kauflustige vor Stellung eines Angebotes einadium von 313 fl. 60 kr. zu erlegen haben wird.

Die ausführlichen Bedingungen können in der gerichtlichen Registratur eingesehen werden und sind auch in dem am Amtsorte affigirten Edicte enthalten.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 2. Juli 1867.

E d y k t.

Nro. 31462. C. k. sad krajowy Lwowski niniejszem do publicznej podaje wiadomości, jako celem ściągnięcia wywalczonej przez Jana Kleina i Karola Pietscha w charakterze nabywców praw po Dyonizym i Marcynie Marie przeciw spadkobiercom Jana Himmel należyci 3000 złr. m. k. czyli 3150 zł. w. a., wraz z odsetkami po 5% od 1. czerwca 1856 bieżącymi, a to po potrąceniu kwoty spłaconej 30 złr. m. k. czyli 31 złr. 50 c. w. a., dalej dla zaspokojenia kosztów egzekucyjnych, przyznanych w kwotach 13 zł. w. a. i 35 zł. 87 c. w. a., niemniej dalszych kosztów w kwocie 24 zł. 63 c. w. a. niniejszem przyznanych do przeprowadzenia dozwolonej pod dniem 2. grudnia 1865 l. 55133 sprzedaży przymsowej realności pod l. 430 $\frac{1}{2}$ we Lwowie położonej, własność Jana Himmel a odnośnie spadkobierców tegoż stanowiącej, termin ostatni na dzień 12. września 1867 o godzinie 9tej przed południem się stanowi, z zawezwaniem do tegoż mających chęć kupienia z tym dodatkiem, iż oszacowana na 6272 zł. w. a. realność w jednym tym terminie i niżej ceny

szacunkowej zbyta zostanie, a mający chęć kupna będzie obowiązany do złożenia tytułem wadyi kwoty 313 zł. 60 c. w. a.

Dokładne warunki licytacyjne, już zawarte w edykcie w lokalnościach sądowych w kratkach założonym, nadto jeszcze przejrzane być mogą w registraturze tutejszo-sądowej.

Z e. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 2. lipca 1867.

(1590) **E d y k t.** (2)

Nro. 1143. C. k. sad powiatowy w Kryniczy wzywa niniejszem Piotra Halkowicza, rodem z Kamiany byłego obwodu Sandeckiego, o którego żyewu i miejscu pobytu od przeszło 30 lat wiadomości nie ma, aby w przeciągu jednego roku, od dnia dzisiejszego licząc, o swem życiu i terażniejszym miejscu pobytu dla niego ustanowionego kuratora Ilka Merene, lub e. k. sad powiatowy zawiadomił, inaczej po upływie tego terminu, na żądanie jego prawnych spadkobierców, za zmarłego zostanie uznany.

Z e. k. sądu powiatowego.
Krynica, dnia 24. maja 1867.

(1580) **E d i c t.** (3)

Nro. 13683. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanislaw wird dem, dem Wohnorte nach unbekanntem Menasche Haffler bekannt gegeben, daß wider ihn unterm 31. Juli 1867 Z. 13683 die Zahlungsaufgabe wegen der Wechselsumme von 30 fl. öst. W. s. N. G. über Ansuchen des Isaac Roth erlassen und dem zum Curator bestellten Advocaten Hrn. Dr. Skwarczyński mit Substituierung des Hrn. Advocaten Maciejowski zugestellt wurde.

Stanislaw, am 31. Juli 1867.

Doniesienia prywatne.

Die

F I L I A L E

der k. k. priv. österr. Kredit-Anstalt für
Handel und Gewerbe

in

L e m b e r g

bringt hiermit zur öffentlichen Kenntniß, daß sie vom

1. August 1867 ab

nur **3 $\frac{1}{2}$ %** tige Cassa-Scheine mit Stägiger Kündigung ausgibt und daß ihre sämtlichen in Umlauf befindlichen Cassa-Scheine

vom 1. August 1867 ab

nur mit **3 $\frac{1}{2}$ %** und gegen achttägige Kündigung verzinßt werden.

(48-22)

JAN KLEIN,

poleca Szanownej Publiczności swój

handel korzenny i win,

oraz własnego wyrobu

Piwo porterowe — wiadro 10 zł.

Piwo bawarskie — Lezak — wiadro 7 zł.

Olej rzepakowy rafinowany — funt 34 cent 32 cent.

Makuchy rozmaite — celnar 2 zł.

Świece stołowe i do latarni — funt 36 c.

Mydło suche dwuletnie po 34, 32, 30 i 28 cent.

Cegły i kamienie w różnych gatunkach.

(168-15)

Patti-Concert

in Graf Skarbek'schen Theater in Lemberg.

Vorläufige Anzeige.

Herr Ullmann, Director der italienischen Oper in New-York, hat die Ehre anzuzeigen, daß das

Patti-Concert

am 21ten und 22ten September 1867

statfinden werde.

In den Concerten vieler Künstlergrößen beruhete die Anziehungskraft lediglich auf deren persönlichem Talente. Nicht so in den Concerten von **Carlotta Patti**, welche von dem Unternehmer auf die von ihm in America eingeführte Weise gegeben werden, indem außer

Carlotta Patti

mehrere berühmte Virtuosen

an einem und demselben Abend auftreten werden.

Jede Nummer des reichhaltigen Programms wird demnach von einem Künstler ersten Ranges vertreten, und wird auf diese Art ein Ensemble erzielt, wie es bisher dem europäischen Publikum noch nicht vorgeführt worden ist.

Näheres in späteren Annoncen.

Koncert panny Patti

w teatrze br. Skarbka we Lwowie.

Przedwstępna zapowiedź.

Pan Ullmann, dyrektor włoskiej opery w Nowym Yorku ma zaszczyt podać do publicznej wiadomości, że

na dniu 21. i 22. września 1867 odbędą się

2 koncerty p. Patti.

W koncertach wielu artystycznych znakomitości należy szukać siły przyciągającej jedynie w osobistym tychże talencie. Nie tak się ma z koncertami p. **Carlotty Patti**, które przedsiębiorca na sposób w Ameryce przez siebie zaprowadzony urządzać będzie, gdyż oprócz

p. Carlotty Patti

wystąpi tego samego wieczora wielu sławnych wirtuozów.

Każdy numer nader obfitego programu przypadnie zatem pierwszo-rzędnemu artyście, a w ten sposób otrzyma się harmonia, europejskiej publiczności dotąd jeszcze nie znana.

Blizsze szczegóły w późniejszych zawiadomieniach.

(1586-2)